

Bemærkninger til foranstaaende Lovforslag.

I et til Justitsministeriet indgivet Andragende har Bestyrelsen for den almindelige Sagførerforening henlebet Justitsministeriets Opmærksomhed paa visse Ulemper, der have vist sig at flyde af de i Konkurslovens § 66, 3die Stykke indeholdte Bestemmelser om Valg af Kurator i Konkursboer, navnlig som Følge af, at der her- efter til dette Valg. — i Righed med, hvad der i § 66, 1ste Stykke, § 67 og § 70, med Hensyn til de der omhandlede Beslutninger er foreskrevet — alene kræves, at den Valgte har erholdt over Halvdelen af de afgivne Stemmer uden Hensyn til Fordringernes Størrelse, medens det ellers ifølge Lovens § 64 er den almindelige Regel, at en paa en Skiftesamling tagen Beslutning først bliver at tage til Følge ved Voets Behandling, naar den er vedtagen med en Flerhed af Stemmer, der baade efter Tal og Vægt svarer til over Halvdelen af samtlige bekendte eller, forsaavidt Anmeldelsesfristen er udløben, anmeldte Fordringshaveres Krav.

Som Følge af denne Ordning skal der nemlig, som oplyst i Andragendet, have udviklet sig den Uffik, at adskillige Sagførere, naar et Bo kommer under Konkursbehandling, selv eller ved andre henvende sig, mundtlig eller skriftlig, stundom endog ved trykte Cirkulærer, til Voets Kreditorer, særlig til saadanne, som kun have ganske ubetydelige Fordringer, saasom Tjenestefolk eller Dagleiere, og hvem det derfor i Almindelighed kan forudsættes at være mindre magtpaaliggende, hvem Voets Bestyrelse betros, med Anmodning om at erholde deres Stemme ved Kuratorvalget eller at give dem Fuldmagt til i vedkommende Samling i Voet at udøve deres Stemmeret — en Fremgangsmaade, som det navnlig bliver let at anvende for den Person, som Fallenten har konfuleret umiddelbart før Konkursen, og som der- ved vil have haft Leilighed til at blive bekendt med, hvem der ere Fordringshavere i Voet, og navnlig ogsaa, hvem af disse der have saa ubetydelige Fordringer, at de ikke kunne formodes at ville give noget afflaaende Svar paa hans eller Fallentens Henvendelse til dem om at give ham Tilladelse til at repræsentere dem paa den Skiftesamling, hvor Kurator skal vælges. Det skal saaledes ikke sjældent hændes, at en Sagfører, som paa denne Maade har skaffet sig Stemmer fra Kreditorer, som i Tal repræsentere lidt over Halvdelen af de mødende Fordringshavere, men som dog tilfammen kun have en saare ubetydelig Interesse i Voet, bliver valgt til Kurator, uden at der ved Valget af ham er taget noget Hensyn til, hvorvidt han maatte være stiftet til at overtage et saadant Hverv, og naattet samtlige de Fordringshavere, der repræsentere væsentlige Interesser i Voet, have stemt paa en anden Mand, hvad

derfor ogsaa oftere skal have draget til Følge, at netop de Kreditorer, som have stærkt Interesse i Voets Behandling, helt afholde sig fra at deltage i Valget af Kurator, fordi de forud vide, at det efter den stedfundne Agitation og efter Antallet af Smaaakreditorer vil være unyttigt at afgive Stemme.

Under Henviisning til de saaledes paaviste Ulemper ved den bestaaende Ordning, der, saaledes som Forholdene have udviklet sig, efter Omstændighederne kunne føre til det med Konkurslovens Principer lidet stemmende Resultat, at de Fordringshavere, som have væsentligt Interesse i Voets Behandling, blive uden al Indflydelse paa den heromspurgte vigtige Beslutning, har Bestyrelsen foreslaaet, at den paagjældende Bestemmelse i Konkursloven forandres derhen, at Kurator — istedetfor, som nu, at vælges af Flerallet af de Mødende uden Hensyn til Fordringernes Størrelse — vælges af et virkelig Flerstal 3: bestemt baade efter Antallet og Fordringernes Størrelse, idet Bestyrelsen herved er gaaet ud fra, at den Bedømmelse af Fordringernes Størrelse, som her- efter kunde blive nødvendig allerede paa dette Punkt af Skiftebehandlingen, ikke vilde volde Skifteretten større Vanskelighed end Afgjørelsen af, om en Person, der melder sig som Kreditor for at deltage i Afstemningen, ogsaa virkelig er Kreditor, hvilken sidste Afgjørelse Skifteretten jo ogsaa efter den nuggjældende Ret kan blive nødt til at foretage allerede paa dette Punkt. Dersom der ved den første Afstemning ikke opnaaedes et saadant Flerstal, skulde der gives de tilstedeværende Fordringshavere Leilighed til at foretage et nyt Valg efter samme Regler, hvilket Valg muligens burde være bundet til dem, der alt havde været paa Valg; hvis det fornødne Flerstal heller ikke da opnaaedes, skulde Valget overlades til Skifteretten, dog saaledes, at denne kun kunde vælge en af dem, der havde været paa Valg. Foruden den Indsænkning, der herved vilde ske i den Skifteretten efter den nuggjældende Ret tilkommende Myndighed paa dette Punkt, foreslaas det endvidere enten helt at ophæve den Skifteretten efter Konkursloven tilkommende Ret til at nægte sin Billigelse af det fte Valg, forsaavidt den Valgte blot opfylder de almindelige Betingelser (jfr. Lovens § 66, sidste Stykke, smh. med § 53), idet der under den foreslaaede nye Ordning med Hensyn til Stemme- givningen formentes at være mindre Trang til et saadant Korrektiv, eller dog at begrænse denne Myndighed saaledes, at der haves en Garant mod Vilkaarlighed fra Skifteforvalterens Side. Endelig foreslaas det, at ogsaa Valget af Kreditor- udvalg, hvortil der efter Lovens § 68 ikke som ved Kuratorvalget fordres absolut, men kun simpel Majoritet af de mødende Fordringshavere uden